

BENVINGUTS AL FUTUR

Nuria Perpinyà | Foto: Guillem Roset

La literatura catalana viu una explosió de novel·les distòpiques, futuristes o de ciència-ficció, en què sovint els avenços tecnològics i científics i l'acceleració del coneixement ens aboquen a escenaris apocalíptics o utòpics inconcebibles fa uns anys. La incertesa que plana sobre el futur de la humanitat i la desesperança del món actual converteixen la ficció en un dispositiu ideal per disparar nous imaginaris.

Núria Perpinyà publica *Diatomea* (La Magrana), una novel·la de ciència-ficció de tema climàtic situada al segle *xxiii*. Perpinyà imagina un món en què tothom és nòmada i es pot teletransportar gràcies a uns hologrames 3D que desprenen les olors de cadascú. La política està en mans de les dones, que pràcticament han abolit les guerres. Des del segle *xxii* s'ha instaurat l'afrofuturisme i les persones de color porten les regles del planeta. Els humans de pell blanca estan mal vistos, perquè no han socialitzat prou amb les altres races. En aquest món tan avançat, l'alimentació ja es fa amb comprimits i les hores que abans es dedicaven a cuinar i menjar ara es consagren a dormir, amb els beneficis afegits que això comporta per a la salut. Amb tot, les calamitats climàtiques han causat cent milions de morts i l'augment del nivell del mar continua sent una amenaça real. Per sort, Bekele Jenkin, un científic il·luminat, membre de la comissió de medi

ambient del Parlament Europeu, té la solució: buidar els mars i eliminar tota l'aigua del planeta per evitar més malvestats. Jenkin s'haurà d'enfrontar a moltes resistències, començant per la seva dona mateix, la Kailani, que ve d'un poble mariner.

Diatomea és una novel·la psicològica i realista, amb personatges que no han de lluitar amb monstres, robots ni alienígenes sinó contra els límits humans. Perpinyà ha volgut abordar el canvi climàtic amb la llibertat que li ofereix la ciència-ficció, però sense temptacions apocalíptiques, amb un esperit lúdic i tragicòmic. *Diatomea* trasllada al 2220 uns perills molt presents, els del populisme i la demagògia política, que sovint ens aboquen, col·lectivament, a solucions terribles i absurdes, i a fer autèntiques barbaritats.

A *L'edat dels vius* (Univers), Mar Bosch ens projecta tres segles endavant, a l'any 2406, i imagina una civilització ideal en la qual la vellesa ha estat abolida. Els ciutadans, després de signar un contracte de vida proporcionat per la Fàbrica, es disposen a viure joves eternament. La Fàbrica és el centre que s'encarrega de tota la planificació social de Ciutat Jardí, una ciutat habitada per gent amb la certesa de viure plenament per sempre més. De fet, aquesta és l'única llei del nou ordre: mantenir-se jove. Des de ben petits els eduquen amb aquest únic objectiu i els recorden insistentment